

Aceasta era ziua specială pe care Cristina o aștepta de mult. Era ultima zi de școală. Venise, în sfârșit, vremea să meargă împreună cu familia în Țara Sfântă. Cristina și-a luat rămas bun de la prietenii săi, fiind încântată de gândul că merge să-și facă bagajul și să plece în vacanță.

–Te mai duci în Țara Sfântă?, a întrebat Cati, cea mai bună prietenă a ei.

–Da! Merg să văd unde S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos, a răspuns Cristina.

Cristina și-a pregătit o valiză specială. A pus în ea carioci, creioane colorate, hârtie și mica ei Biblie. Avea de gând să le folosească pentru a avea o ocupație în timpul zborului care urma să dureze multe ore. Tatăl ei vizitase Țara Sfântă mai înainte, împreună cu alți oameni de la biserică lor. El i-a explicat Cristinei că această vizită se numea pelerinaj. Un pelerinaj este o călătorie specială la un loc sfânt. Tatăl Cristinei vorbise adesea despre dorința lui de a-i duce pe Cristina și pe fratele ei, Nicolae, la Locurile Sfinte. Acum puteau și ei să fie pelerini!

Cristina și Nicolae mergeau cu adevărat în țara unde a început creștinismul. Urmau să viziteze multe dintre locurile unde Domnul nostru Iisus Hristos a mers în timpul viețuirii Sale pe pământ. Cristina știa de la tatăl ei că această țară era una specială. El întotdeauna le spunea celorlalți:

–Ar trebui să prețuim Țara Sfântă, deoarece Domnul nostru a ales să Se nască și să trăiască în această țară. Ierusalimul este locul de naștere al credinței noastre și maica tuturor Bisericilor.

Cristina avea să vadă, în sfârșit, cu propriii ochi lucrurile minunate despre care tatăl ei povestise.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Ps. 117, 24

După o lungă călătorie cu avionul, prima oprire a fost la frumoasa Biserică a Bunei Vestiri din Nazaret, în ținutul numit Galileea.

–Uau! Mamă, chiar acesta este locul unde îngerul s-a arătat Fecioarei Maria pentru a-i da vestea cea bună a Nașterii Domnului?, a întrebat Cristina.

–Da, draga mea. Știm că acest eveniment este numit Buna Vestire deoarece vestea cea bună a fost anunțată chiar aici. Noi sărbătorim această zi sfântă în fiecare an, pe 25 martie. Dumnezeu a ales-o pe Fecioara Maria să fie Mama lui Iisus. Noi o numim Născătoare de Dumnezeu. Acest nume special arată că ea este cea care L-a născut pe Dumnezeu pe pământ, a spus mama.

Tatăl a adăugat:

–Îți aduci aminte că ai citit în Biblie că Fecioara Maria a fost logodită cu Iosif, un tâmplar, care era un urmaș direct al regelui David? Ei locuiau în Nazaret atunci când Irod cel Mare era rege în Iudeea.

Cristina a văzut mica fântână din interiorul bisericuței. A putut să aprindă lumânări în același loc unde Fecioara Maria luase apă de la izvor în ziua în care Arhanghelul Gavriil i s-a arătat și i-a zis:

–Bucură-te, Marie, Domnul este cu tine! Bindecuvântată ești tu între femei!.

Maria a fost foarte tulburată de această salutare și s-a speriat. Dar îngerul i-a spus să nu se teamă, deoarece avea să nască un fiu și să-i pună numele Iisus. (Luca 1, 26-38)

Cristina s-a uitat prin biserică și a văzut multe cuvinte scrise în limbile arabă și rusă. Araba este limba creștinilor palestinieni. Alte icoane frumoase aveau pe ele scrise cuvinte în greacă. Cinci biserici diferite au fost construite pe locul unde se află izvorul, în centrul Nazaretului. Nu doar această biserică, ci multe alte biserici din Țara Sfântă au fost distruse în timp și reconstruite de multe ori.

*Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu.
Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.*

Lc. 1, 30-31

A doua oprire a pelerinajului a fost la Betleem, unde S-a născut Domnul Iisus. Cristina și Nicolae s-au simțit binecuvântați deoarece au putut să viziteze Biserica Nașterii. Oameni din toată lumea vin să vadă locul Nașterii Domnului. Cristina știe că în fiecare an sărbătorim Nașterea Domnului Iisus Hristos pe 25 decembrie. Această zi sfântă se mai numește Crăciunul. Noi oferim daruri celorlalți pentru a ne arăta dragostea în această zi specială. Știm că, la Nașterea lui Iisus, trei oameni înțelepți din Persia, numiți magi, I-au adus Pruncului-Împărat daruri de aur, smirnă și tămâie.

–Domnul nostru Iisus Hristos este cel mai mare dar pe care îl avem de la Dumnezeu, a spus Cristina, contemplând frumoasa Biserică a Nașterii.

Primul lucru pe care l-a observat Nicolae în Piața Nașterii a fost ușa mică de la intrarea principală a bisericii, deoarece era exact pe măsura lui. Nu trebuia să se aplece, precum adulții, ca să intre în biserică. Intrarea a fost făcută mică și îngustă în mod intenționat, pentru ca invadatorii să nu poată intra cu caii în biserică și să o distrugă.

Atunci când multe biserici din Țara Sfântă au fost distruse în timpul invaziilor perșilor, Biserica Nașterii a rămas neatinsă. Invadatorii din Persia au văzut icoanele înțelepților ce purtau haine persane și au hotărât să nu strice această clădire.

–Mamă, nu înțeleg de ce Domnul nostru Iisus Hristos S-a născut în Betleem, din moment ce Biblia spune adesea că este din Nazaret, a murmurat Cristina.

–Dreptul Iosif a dus-o pe Fecioara Maria de la Nazaret la Betleem. Împăratul roman, care stăpânea această țară atunci, a dat ordin ca toți oamenii din imperiul său să își înregistreze numele în locul în care se născuseră, pentru a face o numărătoare a populației, cu scopul de a colecta taxe de la ei. Dreptul Iosif făcea parte din neamul împăratului David și a trebuit să călătorească la Betleem, în ținutul Iudeei, pentru a fi înregistrat împreună cu logodnica sa, Maria. Acest loc special este, de asemenea, numit „cetatea lui David” fiindcă este locul de naștere al regelui David. Există multe câmpuri de grâu în această zonă și, de aceea, cuvântul „Betleem”, în limba ebraică, înseamnă „casa pâinii”, a explicat mama.

*Că vi S-a născut azi Mântuitor,
Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.
Lc. 2, 11*

